

Forord

Responsorium VI er som de tidligere udgivne responsorier tænkt som en vekselsang for 2 orgler eller til nød mellem 2 forskellige registreringer på 1 orgel.

Solostykkeme er beregnet for en stille, smuk stemme, mens korsvarene bedst registreres med flere stemmer med bred klang. Hvis musikken skal komme til sin ret, skal der kæles for fortolkningen af drilleriet mellem solisten og koret.

Responsorium VI indeholder antydninger af et par børnesange. Mest kommer dette til udtryk i et arrangement af den middelalderlige smæde- og drillevisen ”Munken går i enge”. Sangen blev senere til en børnesang med tilhørende sangleg. Melodien er enkel, men lægger op til temposkift og fraseringer, og der er et taktskift fra 4/4 til 3/4 som optakt til dans:

*Munken går i enge
de lange sommerdage,
hvad gør han der så længe,
o ja, hvad gør han der?*

*Han plukker af de roser,
han sanker af de bær,
han plukker krusemynter
alt til sin hjertenskær.*

*Munken breder uud
sin kappe så blå
og beder skønjomfru at knæle derpå.
Kom fal-ri-de-ri-de-ral-la,
kom fal-ri-de-ri-de-ral-la!*

*Og se, hvor lystigt de danser de to,
som om de havde stjålet både strømper og sko.
Kom fal-ri-de-ri-de-ral-la,
kom fal-ri-de-ri-de-ral-la!*

Vangede, september 2019. André Palsgård